

на следната утрин с влака заминахме за Пловдив".⁶⁸

На 14 август, първи от Сливенски окръг с директния влак от Ямбол, пристигат в Пловдив 316 човека от Елховска околия. Начело на делегацията е околийският началник Ст. Парлапанов. В състава ѝ са включени кметът Иван Желязков, народният представител Иван Згуров и 48 души учители⁶⁹. Те навлизат в изложението на 15 август след тържественото му откриване и са едни от първите посетители, посрещнати от директора на изложението. Няколко седмици след това, на 4 септември, Котленска официална делегация посещава Пловдив. Между гостите са известните котленски граждани Бижо Бижев и председателят на дружество "Килим" Христо Балабанов⁷⁰. На 30 септември пристига като гост на изложението заедно със семейството си и котелският кмет Кирил Славчев. Заедно с кмета са и гражданите на Котел Иван Х. Стоянов, Райно Атанасов и Васил Иванов⁷¹.

На 13 септември Сливенската и Ямболската делегация "множество граждани и гражданки от тия градове и околии, учениците от Сливенската гимназия.....тръгват за изложението". За целта е осигурен специален увеселителен влак с 25 вагона, украсен с флагове, венци и портрети⁷². Влакът тръгва от Ямбол. Ето какво се отбелязва в рапорт на ямболския околийски управител за ентузиазма на населението от Ямболския край на гарата преди тръгването на влака: "Още от тъмни зори населението от града и депутациите от околията почнаха да се стичат на гарата, отдето при свиренето на музиката от тукашния гарнизон, гайдите и кавалите от околията и с "ура" и викове: "Да живее княза и патриотичното правителство" влакът повлече веселите пътници точно в 10 часа преди обяд."⁷³ На гара Кермэн към пътниците се присъединява и сливенската група. Влакът пристига в Пловдив към 18 часа вечерта.

На другия ден /14 септември/ в 8,30 ч. учениците и учителите от Сливенската гимназия, съвместно със Софийската гимназия посещават изложението. В спомените си Иван Стойнов, тогава ученик в Сливенската гимназия, разказва: "на самото изложение ние за първи път видяхме електрическо осветление и друго едно чудо на Едисона - фонографа, току що изнамерен в 1888 г.". Михаил Райнов диригент на гимназиалния хор води хористите да разгледат фонографа и да запишат няколко песни. "Изпяхме 2-3 песни, продължава Стойнов, които бяха записани на грамофонния цилиндър, та можахме веднага да ги чуем, възпроизведени за наше голямо удоволствие и учудване"⁷⁴. Учениците и учителите си правят снимки пред главния павилион начело с гимназиалното знаме, носено от ученика Георги